

บทที่ 3

การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงและสถานที่ซึ่งใช้แข่งขัน

การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงนั้น เกิดจากการรวมตัวของกลุ่มวัยรุ่นที่มีความสนใจในการประลองความเร็วในการขับขี่รถจักรยานยนต์ และเป็นการทดสอบประสิทธิภาพในการปรับแต่งเครื่องยนต์ของรถให้มีสมรรถนะสูง การขับขี่แข่งขันจึงเป็นการพิสูจน์ฝีมือ พิสูจน์ความแรงของรถ ทดสอบความกล้าของจิตใจ เป็นการเปิดกว้างให้กับคนกลุ่มนอกในสังคมที่ไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมแข่งขันจริงในสนามที่จัดไว้ให้อย่างเป็นทางการ

การมีส่วนร่วมของนักขับขี่แข่งขันเกิดจากความสนใจที่มีอยู่ร่วมกันของกลุ่ม ที่รวมตัวกันมากพอที่จะจัดตั้งกลุ่มของตนเอง มีใจรักในเกมกีฬา ตลอดจนมีความพร้อมของอุปกรณ์ในการขับขี่ เช่น มีรถจักรยานยนต์ มีอุปกรณ์แต่งรถ นอกจากนี้ยัง ผู้ขับขี่และคนในทีมยังมีความรู้เรื่องรถจักรยานยนต์ ตลอดจนมีช่างเครื่องให้การสนับสนุน

ลักษณะของรถจักรยานยนต์ที่ใช้ในการแข่งขันบนถนนหลวง

รถจักรยานยนต์ที่ใช้ในการขับขี่เพื่อแข่งขันกับบนถนนหลวงนั้น เป็นรถจักรยานยนต์ธรรมดาที่มีขายกันทั่วไปตามท้องตลาด แต่ได้รับการปรับแต่งให้มีรูปลักษณะที่โดดเด่นและสมรรถนะความเร็วและความแรงของเครื่องยนต์มากกว่าปกติที่ใช้กันโดยทั่วไป ทั้งนี้ การปรับแต่งรมีหลายระดับ ตามกำลังความสามารถและกำลังทรัพย์ของผู้แข่งขัน

การปรับแต่งรถจักรยานยนต์ในการแข่งขันสามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น ปรับแต่งเสื่อสูบ ฝาสูบ กล้องไฟ เปลี่ยนล้อแม็ก เปลี่ยนปั๊มคิสเบรค ผ่าท่อไอเสียให้มีเสียงดังเพื่อดึงดูดความสนใจ รูปลักษณะภายนอกของรถจักรยานยนต์ ก็ได้รับการปรับแต่งด้วย เช่น สีของรถจะมีสีฉูดฉาดบาดตา ใช้สีสะท้อนแสง ติดน๊อตกลิ้งที่มีสีสวยและมันวาว ให้เห็นสะดุดตาในระยะไกล มีการติดสติ๊กเกอร์เป็นรูปเฉพาะของทีม และมีการถอดป้ายทะเบียนออก

ลักษณะของตัวถังของรถ โดยเฉพาะบริเวณถังน้ำมัน จะได้รับการปรับแต่งให้เล็กกว่ามาตรฐานเพื่อให้มีความลู่ลม ยางและตัวล้อรถก็มีลักษณะเล็กกว่ามาตรฐานด้วย สายคันเร่ง จะเป็นชนิดที่ปรับระดับได้ ไม่ต้องออกแรงในการบิดมาก ทั้งนี้เบรคและครัช ก็ปรับแต่งให้มีลักษณะเช่นเดียวกับรถจักรยานยนต์ที่ใช้ในการแข่งขันจริง

การแต่งรถ แบบอื่น ๆ ที่พบ มีดังนี้ คือ

- มีการถอดไฟเบอร์หัวตัวถังรถและหน้ากากออกให้เหลือแต่โคมไฟ เพื่อลดความหนักของขนาดตัวถัง
- มีการล้างคาร์บูเรเตอร์ใหม่ เพื่อไม่ให้มีเขม่าการเผาไหม้ตกค้างทำให้รถมีกำลังวิ่งแรง
- มีการขัดจานไฟ สลับคาร์บูเรเตอร์
- ข่นระยะของสวิงอาร์ม ทำให้ช่องระหว่างเครื่องชนค้กับล้อหลังสั้นลง
- ปาดฝาสูบให้เล็กลง 0.5-1 มิลลิเมตร
- ท่อไอเสียจะปรับแต่งให้ไม่มีที่กั้นน้ำมันเครื่อง
- มีการเปลี่ยนลูกปืนธรรมดาเป็นลูกปืนเวปเปอร์
- เหลาก้านสูบให้เล็กลง ตัดลูกสูบให้สั้นลง
- เปลี่ยนสายยางในรถเป็นสายสลิง
- เพิ่มจำนวนหัวเทียนจากหนึ่งหัวเป็น 4 หัว
- ถอดถังน้ำมันออก
- ล้างเฟืองเกียร์ให้บางลง
- เปลี่ยนทางเกียร์ เพิ่มเกียร์ ให้มี 7 ระดับ
- เจาะรูพุนที่สวิงอาร์มหลัง เติมหัวเขื่อน้ำมันเครื่องผสมกับน้ำมัน
- ใช้น้ำมันพิเศษ เช่น ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่มีค่าออกเทนสูง หรือใช้น้ำมัน JET -A1 แบบที่ใช้กับเครื่องบิน
- ใช้หัวเทียนคาร์บอน แทนหัวเทียนขาว
- ขยับกล่องไฟจากด้านซ้ายเป็นด้านขวา ขยายนมหนู
- เลื่อนที่วางแฮนด์มาไว้ที่ได้แฉงคอ เบาะรถเปลี่ยนเป็นกระดาน ถอดหม้อเบคเตอร์ และสิ่งไม่จำเป็นออกจากรถ
- เปลี่ยนความหนาของวงยางเป็น 200 และใช้ยางรถยี่ห้อ โยโกฮาม่า

นอกจากนี้รถจักรยานยนต์ที่นิยมใช้ในการแข่งขันมีหลายยี่ห้อและหลายรุ่น แต่มักจะมีขนาดเล็ก ประมาณ 125- 150 CC เช่น ยี่ห้อคาวาซากิ ฮอนด้า ยามาฮ่า และซูซูกิ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การปรับแต่งรถจักรยานยนต์เป็นความพยายามในการเลียนแบบรถจักรยานยนต์ที่ใช้ในการแข่งขันบนสนามแข่งขันจริง แต่การปรับแต่งมีข้อจำกัดในด้านกำลังทรัพย์ เมื่อมีเงินลงทุนมากจะสามารถปรับแต่งได้หลากหลายรายการ หากไม่มีกำลังทรัพย์มากพอ จะปรับ

แต่งเพียงบางส่วนที่พอทำได้ และบางครั้งกระทำไปโดยลงมือสองลูก ตามความเชื่อและเอาอย่างกัน และบางครั้งการปรับแต่งเป็นฝีมือของช่างมือสมัครเล่น ทั้งนี้ความพยายามในการปรับแต่งมีหลักการ คือ ทำให้ตัวเครื่องของรถมีน้ำหนักเบามากที่สุด และเสริมแต่ง เพิ่มกำลังแรงของรถให้มากที่สุด เพื่อจะทำความเร็วให้สูงสุด

วันเวลาและสถานที่ที่ใช้ในการแข่งขัน

เวลาที่นิยมใช้แข่งขันรถจักรยานยนต์มักเป็นเวลากลางคืน และเลือกถนนที่มีมีรถน้อย ไม่พลุกพล่าน เวลาที่เริ่มการแข่งขันเป็นประมาณ 22.00 น. จนกระทั่งถึงเที่ยงคืน หรือบางครั้งอาจถึงสว่าง ถ้าต้องเดินทางไปแข่งในที่ไกลออกไป แต่การเลิกการแข่งขันมักจะไม่นอนขึ้นอยู่กับจำนวนคนดู และบรรยากาศที่ช่วยก่อให้เกิดความรู้สึกคึกคัก ถ้าคนน้อยเกินไปอาจมีการเปลี่ยนสถานที่เพื่อให้ไม่ดูเจี๊ยบเหงาจนเกินไป วันที่นิยมแข่งขันและมีคนมาร่วมงานมาก คือวันอังคาร วันศุกร์ และวันเสาร์ วันสุดสัปดาห์มักเป็นวันที่ว่างจากงานประจำ ทำให้มีเวลาว่างมากพอที่จะทำกิจกรรมตามความสนใจ เป็นวันที่มีคนเข้าร่วมมากที่สุด และมีคนมาดูมากเช่นเดียวกัน

ถนนหลวงที่มักใช้ในการแข่งขัน ได้แก่ ถนนคลองเตยถึงถนนช่องนนทรี ถนนวิภาวดีรังสิต ช่วงแยกสุทธิสารถึงสี่แยกลาดพร้าว ถนนรามอินทราบริเวณสี่แยกหลักสี่ ถนนบรมราชชนนี ถนนวงแหวน ช่วงคลังชันบางบัวทอง บริเวณพุทธมณฑล สาย 2 และสาย 4 และเขตนินบุรีแถบบางนาตราด

ลักษณะของพฤติกรรมการขับขี่

ผู้ขับขี่จะมีลักษณะการขับขี่ที่โลดโผน ใช้ความเร็วสูง การขับขี่จะขับไป ๆ มา ๆ ในบริเวณเดียวกัน 2-3 เที้ยว ทำทางการขับขี่จะโคดเค้น เพราะจะนอนบนเบาะ หรือก้มตัวดำให้โผล่หน้าแค่พอที่จะมองเห็นทิศทาง เพื่อหลบแรงต้านที่ทำให้เกิดการปะทะลม การขับขี่รถจักรยานยนต์จะใช้ความเร็วสูงที่สุด โดยไม่ค่อยคำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น หากมีเหตุฉุกเฉิน เป็นไปได้ที่อาจหยุดรถไม่ทันท่วงที การขับขี่จึงค่อนข้างหวาดเสียวสำหรับคนภายนอก บางคนอาจมีการเสพยาเพื่อปลุกใจตนเองให้มีความกล้าในการแข่งขัน และผู้แข่งขันจะมีความเร้าใจมาก เมื่อมีคนดูมาให้กำลังใจมากมาย โดยเฉพาะเมื่อขับขี่หนีตำรวจจะมีความรู้สึกสนุกและท้าทายมากขึ้น

ลักษณะของการแข่งขัน

ผู้แข่งขันรถจักรยานยนต์มักจะมีทีมของตนเอง ที่เป็นการรวมกลุ่มของเพื่อนที่มีความสนใจในการขับขี่แข่งขันบนถนนหลวงเหมือนกัน รู้จักกัน และมีที่อยู่อาศัย หลักแหล่งทำมาหากินในละแวกเดียวกัน และมีการตั้งชื่อทีมของตน และอาจตั้งชื่อตามชื่อร้านของช่างที่ปรับแต่งรถ

การแข่งขันจะเริ่มขึ้นด้วยการจับคู่เปรียบที่มีความเหมาะสม เช่น มีขนาดรถเท่ากัน โดยจับรถแข่งคู่ขนานกันไปตามช่องทาง ในระยะทางสั้นที่สุด 400 เมตร และยาวที่สุด 10 กิโลเมตร โดยมีการกลับรถในจุดที่กำหนด มีการตกลงเงินเดิมพันซึ่งมีตั้งแต่การเดิมพันด้วยเงินสดประมาณ 1 พันบาทจนถึงนับหมื่นบาท อาจเป็นการพนันรถ พนันผู้หญิง และมีพวกเล่นพนันมาคอยเฝ้าดูอยู่ด้วย

ในการแข่งขันแต่ละครั้ง ต้องมีจำนวนทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน ไม่น้อยกว่า 2 ทีม เข้าคู่กันแข่งขัน ไม่น้อยกว่า 7 คู่ และการเข้าร่วมกลุ่มขนาดใหญ่ที่สุดอาจมีจำนวนถึง 200-300 คน การเริ่มต้นแข่งขันจะมีการเปิดทางโดยให้มีรถปิดอำนวยการ เพื่อตรวจสอบเส้นทางและเคลียร์พื้นที่ และการจับคู่แข่งขันจะต้องมีการจับสลากเพื่อหาคู่แข่งขัน

การแต่งกายของผู้แข่งขัน มีทั้งแต่งกายธรรมดา เสื้อยืด กางเกงยีนส์ จะสวมหมวกกันน็อคหรือไม่สวมก็ได้ และมีการแต่งกายแบบสวยงามสวมเสื้อแจ๊คเก็ต ในกรณีที่เป็นทีมใหญ่มีเงินลงทุน บางครั้งมีสัญลักษณ์ของทีม คิดเป็นสติ๊กเกอร์ที่รถจักรยานยนต์

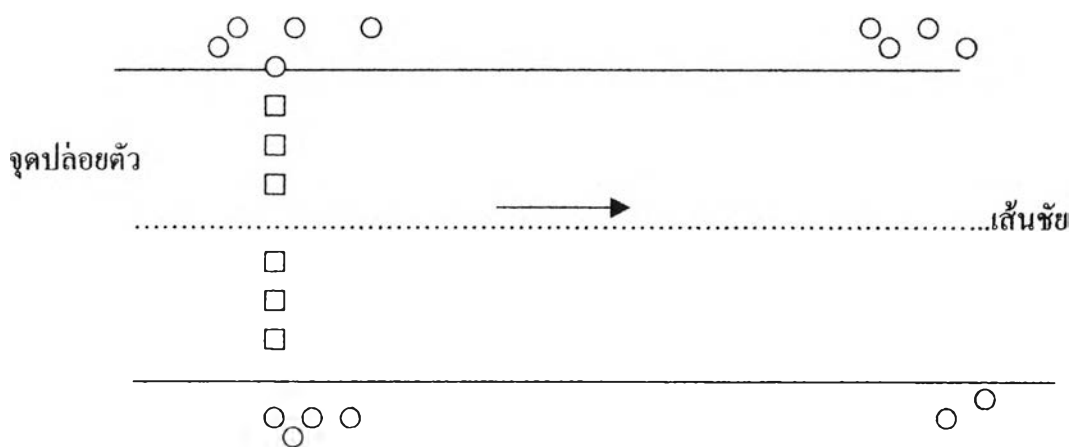
ผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันมีการจัดระดับของตนเอง คือแต่ละกลุ่ม ต่างก็รู้ว่าตนเองมีความสามารถแค่ไหน ถ้ารถแรงไม่พอ ก็จะไม่อาจหาญไปแข่งกับรถมืออาชีพที่แต่งมาอย่างดี

กล่าวได้ว่า การแข่งขันมีความไม่เป็นทางการสูง คือ แล้วแต่จะตกลงกัน โดยเฉพาะในเรื่องเงินเดิมพัน ไม่มีการรับประกันความปลอดภัย ต้องรับผิดชอบตนเองหากเกิดอุบัติเหตุ คนที่จับเวลามักจะเป็นเพื่อนกันเองในกลุ่ม และการแข่งขันจำเป็นต้องยุติลงโดยกะทันหัน หากมีตำรวจมาดักจับ โดยผู้แข่งขันจะช่วยเหลือกันโดยคอยอุดหนุนทางให้กัน ถ้าพบตำรวจจะเปิดไฟส่งสัญญาณให้รู้กัน กติกาการแข่งขัน จะเป็นที่รู้กันเองในหมู่นักแข่งด้วยกัน ไม่มีระเบียบที่เข้มงวดและตายตัว เช่น อาจมีการเอาคนมานั่งซ้อนท้าย อาจมีการโกงหรือแก๊งกันก็ได้ ไม่มีระเบียบบลโทษหากเกิดปัญหาอาชญากรรม เช่น การขโมยรถ การทะเลาะเบาะแว้งกันนั้น อาจนำไปสู่การมีเรื่องชกต่อยหรือตีกันหลังการแข่งขัน

ความไม่แน่นอนในการแข่งขันนำไปสู่การผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะ บางคนอาจต้องอำลาโลกนี้ไปก่อนวัยอันสมควรเพราะอุบัติเหตุ สมาชิกที่เข้าร่วมการแข่งขัน มีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน นั่นคือ คนเก่าออกไป และให้คนใหม่เข้ามาเมื่อถึงเวลาอันควร

ข้อสังเกตพบว่าไม่มีผู้หญิงเข้าทำการแข่งขัน ผู้หญิงเป็นเพียงคนดู และมานั่งซ้อนท้ายเท่านั้น และรายละเอียดบางอย่างมีการเก็บเป็นความลับเพื่อไม่ให้ตำรวจรู้ โดยเฉพาะการนัดเวลา สถานที่ เพราะอาจมีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมได้ในส่วนของคนดูจะแออัดกัน บริเวณจุดปล่อยตัว กลางทาง และบริเวณเส้นชัย

แผนผังแสดงรูปแบบจำลองของการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

- แทน คนดู
- แทน ผู้แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

มาตรการในการปราบปรามผู้แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง จัดว่าเป็นการกระทำความผิดอย่างหนึ่ง ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง คือ ตำรวจจราจรที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ที่มีการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

มาตรการที่ใช้ในการปราบปรามผู้แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมีหลายระดับความรุนแรงด้วยกัน ในขั้นเบื้องต้นอาจเป็นเพียงแค่การว่ากล่าวตักเตือน เสียค่าปรับ จนถึงการยึดรถ อย่างไรก็ตาม วิธีการในการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีดังต่อไปนี้

- ใช้รถตามบกซึ่งเป็นรถของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามไล่จับกุม
- ขวางป่า ขวดแก้ว เศษไม้หรือไม้หน้าสาม
- ตั้งด่านสกัดจับบริเวณจุดต่าง ๆ
- โรยตะปูปลายแหลมบนถนน
- โรยเมล็ดถั่วเขียว
- ราคาน้ำมันเครื่องบนผิวถนน
- ผลักรถจักรยานยนต์ให้ล้ม
- ชี้นขวางถนน
- ใช้ไฟฉายหรือเหล็กปาดใส่ผู้ขับขี่
- โรยทรายบนถนนที่ใช้แข่งขัน
- ฉีดน้ำลงบนถนน
- ยิงปืนขู่ขึ้นบนฟ้า
- นำรถคู่คี่มาฉุดใส่ผู้แข่งขัน
- นำกำลังตำรวจดับเพลิงและท้ายถนนที่ทำการแข่งขันและสกัดจับตรงกลางถนน
- ชุมนั่งเกดเหตุการณ์นอกเครื่องแบบและจดจำว่ามีใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง
- จับกุมขณะที่รถจอดหยุดพัก

กล่าวได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้วิธีการต่าง ๆ ในการจับกุม และการจับกุมมีความรุนแรงมากขึ้นหากได้รับการทำทนายจากผู้กระทำผิด อุปสรรคในการจับกุมอื่นๆ ได้แก่ การรับสินบน และการใช้อำนาจปกป้องลูกหลานของผู้มีอำนาจ ตลอดจน บทลงโทษที่ไม่รุนแรง และการไม่สนใจที่จะแก้ปัญหาในกลุ่มผู้บังคับบัญชาระดับสูง